

BÀI HỌC 13

CÁC LÃNH ĐẠO TRONG Y-SƠ-RA-ÊN

CÂU GÓC: “*Cả dân sự bèn đi đặng ăn và uống, gọi cho những phần, cùng vui vẻ lắm; vì chúng có hiểu các lời người ta đã truyền dạy cho mình*” (Nê-hê-mi 8:12).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 1 Các Vua 12:1-16; Công vụ 15:7-11; Giảng 11:46-53; Nê-hê-mi 4:7-23; E-xơ-ra 8:21-23, 31, 32.

Cả E-xơ-ra và Nê-hê-mi là thí dụ về những gương lãnh đạo tốt, là những người hết lòng cho Đức Chúa Trời và hoàn tất mọi công tác mà Chúa đã kêu họ và giao phó cho. Lòng họ yêu Chúa đã gọi trong lòng họ một niềm khao khát được làm những tội tở trung thành cho Ngài. Thật vậy, sự trung tín của họ đã là trọng tâm của sự nghiên cứu của chúng ta trong ba tháng này.

Tuần này chúng ta sẽ quan sát gương của các lãnh đạo trong Kinh Thánh, kể cả E-xơ-ra và Nê-hê-mi. Đây không phải là bài học về hết mọi sự, và chắc chắn còn nhiều điều chúng ta không thể thảo luận cho hết được. Nhưng những bài học mà chúng ta chọn đây là cần thiết cho bất cứ ai làm lãnh đạo. Có thể lúc này đây bạn không nghĩ mình là một người lãnh đạo, nhưng chúng ta thầy đều có thể mang ảnh hưởng đến một ai khác, bởi vậy, các câu chuyện này đều có thể là bài học cho một ai đó.

Trung tâm của các câu chuyện của các vị lãnh đạo này là Lời Chúa. Lời Chúa biến đổi sự suy nghĩ và cả cuộc sống của họ, và mang lại kết quả cho toàn chương trình phục hồi và cải cách. Hoàn toàn nhờ Lời Chúa và sự chỉ dẫn của Ngài mà họ đã làm được những điều ấy. Cũng vậy, bất kể là ai hay có vai trò nào chẳng nữa, chúng ta phải giữ Lời Chúa làm trung tâm cho cách mình sống cuộc đời một Cơ Đốc nhân, một tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm.

1. ẢNH HƯỞNG CỦA CÁC NGƯỜI LÃNH ĐẠO

Cả Kinh Thánh, chúng ta có thể tìm được những gương lãnh đạo, tốt cũng như xấu, và đôi khi cả tốt lẫn xấu trong một người. Có những lãnh đạo xấu, nhưng đã làm được vài điều tốt, có những lãnh đạo tốt, nhưng cũng có lúc, vấp phạm vài điều xấu xa. Bởi vì, hết thảy những người lãnh đạo cũng chỉ là phàm nhân, và đã là con người thì ai cũng có thể làm điều sai cũng như thực hiện được điều hay. Ai mà chẳng có những kinh nghiệm thế này trong đời sống mình?

Nhưng vấn đề ở đây là, khi bạn là người lãnh đạo, bạn có ảnh hưởng trên nhiều người. Ngay trong gia đình, nếu bạn là một người xấu, sẽ mang lại ảnh hưởng không hay trong gia đình và sự hiện diện của bạn không mang lại phúc hạnh cho mọi thành viên trong gia đình. Huống hồ khi bạn ở trong vai trò lãnh đạo chính trị hay tâm linh, hay cả hai thì hành động và việc làm của bạn còn mang ảnh hưởng đến cho biết bao người hay toàn quốc gia! Vì tầm ảnh hưởng của một lãnh đạo như vậy, rất quan trọng là người lãnh đạo phải phản ánh các nguyên tắc và sự dạy dỗ của Thánh Kinh.

Hãy đọc các câu Kinh Thánh dưới đây. Các gương lãnh đạo nào chúng ta thấy được? Nếu tốt thì giải thích tại sao bạn thấy là tốt, và nếu xấu thì giải thích vì sao bạn thấy là xấu?

Rô-bô-am (1 Các Vua 12:1-16)

Phi-e-ơ (Công vụ 15:7-11)

Giô-si-a (2 Các Vua 23:1-10)

Đê-bô-ra (Các Quan Xét 4:1-16)

A-háp (1 Các Vua 21:1-16)

Dẫu chỉ là một chuyện trong cả cuộc đời các nhân vật này, nhưng bài học nào chúng ta có thể rút ra được để làm một lãnh đạo tốt hay xấu, và chúng ta có thể áp dụng thế nào cho cá nhân mình dẫu trong bất cứ vai trò nào?

2. LÀ TÀ ÁC DƯỚI MẮT CHÚA

Hãy đọc các câu Kinh Thánh dưới đây. Chúng cho ta thấy gì về các lãnh đạo này và ảnh hưởng của họ với những người dưới quyền họ?

1 Các Vua 15:26, 34

---

2 Các Vua 13:1-3

Giăng 11:46-53

Thật là một tư tưởng nghiêm trọng cho nhiều người trong chúng ta, là những người có vai trò và chức vụ lãnh đạo trong bất cứ khuôn khổ nào đều mang ảnh hưởng đến những người dưới mình. Chúng ta có thể làm cho người khác được cứu hay chết mất. Trong các câu chuyện trên, quả thật hành động của họ đã mang lại hậu quả kinh hoàng!

Thực tế là vậy, cá tính và lòng tha thiết với Đấng Cơ Đốc chạm đến tâm linh của những người chúng ta giao tiếp. Các lãnh đạo tinh thần ảnh hưởng đến nhiều người, hoặc làm họ hướng đến Đức Chúa Trời nếu họ là những người tìm kiếm Chúa, hoặc đưa lòng họ hướng về sự gian ác.

Qua bài học của E-xơ-ra và Nê-hê-mi, họ thật sự là những người yêu mến Chúa và có một mối tương giao mật thiết với Ngài. Sự kiêng ăn và cầu nguyện của họ được ghi lại trong hai sách E-xơ-ra và Nê-hê-mi nhiều hơn bất cứ một lãnh đạo vĩ đại nào. Toàn quốc đã đồng đi với Đức Chúa Trời dưới sự lãnh đạo của họ, ngay cả dầu khi mọi hoàn cảnh chung quanh không phải là tuyệt vời. Định hướng của cuộc sống họ theo là hướng đến Đức Chúa Trời. Mặt khác, thực tế là có những người không bị tác động hoặc thay đổi bởi những ảnh hưởng của E-xơ-ra và Nê-hê-mi, là bằng chứng rằng niềm tin của chính chúng ta tạo ra sự khác biệt trong đời mình chứ không ai có thể làm được cho mình. Quả vậy, hãy nhìn vào những người có cơ hội được tận mắt thấy Đức Chúa Giê-su bằng xương bằng thịt, để nghe Ngài giảng, và thậm chí chứng kiến hoặc nghe về phép lạ của Ngài, và cuối cùng ai đã từ chối Ngài? Đúng, chúng ta có một vai trò, bất kể chức vị của chúng ta trong cuộc sống, và chúng ta có thể là một ảnh hưởng cho thiện hay ác. Nhưng cuối cùng, mỗi cá nhân sẽ phải tự trả lời trước mặt Đức Chúa Trời cho chính mình.

Hãy nghĩ đến những người ở trong tầm ảnh hưởng của bạn. Bạn có thể làm gì hơn để mang thêm ảnh hưởng tốt cho họ?

3. CAN ĐẢM VÀ ỦY QUYỀN

Đọc Nê-hê-mi 4:7-23. Trong phương diện nào chúng ta thấy Nê-hê-mi can đảm? Điều gì đã cho ông sự can đảm?

Nê-hê-mi đã dám đứng lên đương đầu với các kẻ thù, là những kẻ đang dọa nạt và hiếp đáp dân Do Thái. Nê-hê-mi đã đối lại với họ bằng cách kêu gọi dân chúng hãy sẵn sàng chiến đấu. Nê-hê-mi không chỉ kêu lên, “Đức Chúa Trời ơi, Chúa phải làm hết mọi chuyện và chiến đấu cho chúng con.” Nhưng ông đã kêu gọi toàn dân phải làm phận sự của họ. Họ mang gươm và mọi vũ khí khác trong khi làm việc xây tường thành. Người Giu-đa, dưới sự lãnh đạo của Nê-hê-mi, không nhụt chí hay sợ sệt nhưng hiên ngang trang bị binh khí để bảo vệ mình. Nê-hê-mi cổ vũ họ, tin tưởng nơi lòng can đảm và sức kháng cự của họ, ông cùng làm việc với họ và giao trách nhiệm cho họ để họ có thể hành động. Ông đã ủy quyền cho dân chúng để thực hiện điều họ thấy là cần thiết và ông giao phó trách nhiệm cho họ. Hơn nữa, Nê-hê-mi không chỉ biểu họ phải làm gì rồi phần mình thì vô nhà đóng cửa nghỉ ngơi. Ông đã cùng sát cánh với họ trong mọi công tác nặng nề để hoàn tất công việc Chúa giao phó.

Trong Kinh Thánh cũng có những lúc Đức Chúa Trời đã bảo dân Ngài hãy đứng yên và xem Ngài hành động và chiến đấu, và cũng có nhiều lúc chính Ngài đã bảo họ, “Hãy chuẩn bị để chiến đấu, và ta sẽ cho các người phần chiến thắng.” Chúng ta phải làm phần trách nhiệm của mình nếu chúng ta muốn được Đức Chúa Trời ban cho sự giải cứu và ân phước.

“Trong sự tận tâm vững chãi của Nê-hê-mi đối với công việc Đức Chúa Trời, và cả lòng biết nương tựa không kém vững chắc vào Ngài, đã là lý do cho sự thất bại của kẻ thù khi chúng muốn lôi kéo ông vào dưới quyền lực của chúng. Một linh hồn xác xược dễ trở thành con mồi cho sự cám dỗ; nhưng trong một cuộc đời có mục tiêu cao cả và mục đích nhiều thu hút, cái ác không dễ dàng tìm thấy chỗ đứng cho nó. Đức tin của một con người không ngừng thăng tiến thì không hề suy yếu; vì ở trên, bên dưới, xa hơn, người ấy nhận ra Tình yêu Vô tận sẽ giải quyết mọi điều để hoàn thành mục đích toàn thiện của Ngài. Những người phục vụ thật của Chúa làm việc với một lòng quyết tâm sẽ không thất bại bởi vì ngôi ăn điển là nơi họ nương tựa không thôi.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 660.

Cuối cùng, Nê-hê-mi đã có được sự can đảm là nhờ nơi sự hiểu biết về thực tế và nơi quyền năng của Đức Chúa Trời. Và thật vậy, chúng ta thấy, sự hiểu và biết Chúa của ông đã thúc đẩy ông hành động theo với đức tin của mình.

Mặc dù bối cảnh là khác nhau, làm thế nào những gì chúng ta đã thấy trong Nê-hê-mi phản ảnh qua văn bản này: “Hoặc có kẻ nói: Người có đức tin, còn ta có việc làm. Hãy chỉ cho ta đức tin của người không có việc làm, rồi ta sẽ chỉ cho người đức tin bởi việc làm của ta” (Giacơ 2:18)?

4. MỤC ĐÍCH VÀ NIỀM KHÁT KHAO

Các câu dưới đây nói cho chúng ta biết gì về năng lực thúc đẩy trong cuộc đời của cả E-xơ-ra và Nê-hê-mi? (Nê-hê-mi 2:1-10; E-xơ-ra 7:8-10).

Trong mọi sự, E-xơ-ra và Nê-hê-mi đều tìm cầu ý Chúa cho dân Ngài. Phải, dân Ngài đã hư đốn; phải, họ đã bị trừng phạt vì tội lỗi của họ. Nhưng Đức Chúa Trời, là thành tín trong những lời hứa của Ngài về sự khôi phục và trùng tu, đã mở đường cho dân Ngài trở về miền Đất Hứa, và, nếu họ trung tín, Ngài sẽ hoàn tất những mục tiêu mà Ngài đã đề ra cho họ. Và Đức Giê-hô-va, trong sự thông sáng của Ngài, đã chọn hai nhân vật hết sức trung tín và tận tụy, là hai người, không khác gì Môi-se của thời trước, đóng một vai trò quan trọng trong sự trùng tu này, chẳng khác gì Ngài đã dùng các thế hệ của thời Môi-se để làm một công tác rất đặc biệt thuở ấy.

Những người lãnh đạo như hai nhân vật này có một mục tiêu. Họ có một mục đích cho hướng đi của đời sống họ trong mọi sự. Có thể nói là cả E-xơ-ra và Nê-hê-mi là những người có mục đích cho cuộc đời. Họ có một viễn tượng về nơi nào họ muốn dân của Đức Chúa Trời phải định cư, và họ đã trút toàn sức lực và niềm tin mình vào để đạt đến mục đích ấy.

E-xơ-ra thực hiện điều ấy bằng nghiên cứu Thánh Kinh và dạy dỗ dân sự về Lời Chúa. Nê-hê-mi dạy cho dân sự biết làm điều thiện và phải hùng dũng đứng lên tranh đấu vì Chúa. Cả hai người đều muốn nhìn thấy một Giê-ru-sa-lem được trùng tu, nhưng không chỉ là một sự trùng tu về gạch đá không thôi, mà là một sự trùng tu tâm linh của dân cư sống trong đó. Vì vậy mà họ phải sửa trị, la rầy, và đôi khi phải đòi hỏi cả sự trừng phạt cứng rắn. Những người lãnh đạo vĩ đại tin vào những gì cao quý hơn chỉ là bình thường hoặc tầm thường. E-xơ-ra và Nê-hê-mi tin vào một Đức Chúa Trời toàn năng và đầy tình yêu thương, một Đức Chúa Trời có thể làm được những phép lạ lùng – và họ muốn toàn dân phải có được một mối liên hệ mật thiết với Ngài.

Từ chương đầu của sách Nê-hê-mi, người đọc sẽ rất cảm kích sự hiến thân của ông vì duyên cớ của Đức Chúa Trời và lòng đau buồn của ông vì cảnh ngộ cùng khốn mà dân sự ông phải cảm chịu. Trong đoạn 1, ông khóc khi ông nghe kể lại những sự khốn khổ mà dân Y-sơ-ra-ên phải chịu ở tại đất Giu-đa. Ông đã quì xuống và tuyên hứa với Chúa ông sẽ làm bất cứ điều gì Ngài muốn dùng ông. Nê-hê-mi tỏ ra là một con người sống quyết lòng phải làm một điều gì ích lợi cho thế giới. Ông là một người sẵn sàng hành động, hành động cho Đức Chúa Trời. Không phải vì một công việc trả lương cao nhất hay ở một địa vị cao sang quyền thế mà Nê-hê-mi đòi phải có để làm một điều khác biệt (mặc dù ông đã có cả hai thứ ấy trong chính quyền của người Ba Tư), nhưng để đi về Giu-đa, một xứ sở nghèo nàn và đầy chống đối. Ông đã bước đi trong đức tin, cho dầu bao trở ngại chặn đường mình.

5. KHIÊM TỐN VÀ KIÊN TRÌ

Đọc E-xơ-ra 8:21-23, 31, 32. Bạn nghĩ quyết định của E-xơ-ra không tuân theo với nhà vua là ngu xuẩn hay can đảm? E-xơ-ra và dân sự bày tỏ sự khiêm tốn như thế nào?

Một thời gian sau, Nê-hê-mi đã nhận đoàn hộ tống vua ban để được bảo vệ. Nhưng trong câu chuyện này của E-xơ-ra, ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tỏ bày về Ngài hơn hết nếu họ không cầu xin một điều gì nơi nhà vua. Thế nên, khi họ đến đất Giu-đa mà không hề hấn gì, danh Chúa lại được ca tụng. Có lẽ là trong nhiều trường hợp, chúng ta thường trông cậy nơi người khác nhiều hơn là để cho Đức Chúa Trời có cơ hội tỏ bày về Ngài. E-xơ-ra đã chọn để cho Đức Chúa Trời làm việc để chúng ta cho nhà vua thấy rằng, Đức Chúa Trời, quả thật là một Đấng đầy quyền năng.

Tuy nhiên, E-xơ-ra không hành động trong sự suy đoán của ý mình. Ông gọi mọi người lại, và họ kiêng ăn và cầu nguyện cho công việc này. Họ không bộp chộp nhảy vào chuyển đi mà không cầu nguyện và để thì giờ thông công cùng Chúa. Họ đến trước mặt Chúa trong sự hạ mình, và cầu xin Ngài bảo vệ cho cuộc hành trình của họ để đây là một dấu cho thiên hạ thấy quyền uy của Ngài, và Đức Chúa Trời đã đáp lời cầu xin của họ.

Đọc Nê-hê-mi 5:14-19. Nê-hê-mi bày tỏ lòng khiêm tốn như thế nào?

Người lãnh đạo thật luôn sẵn sàng hạ mình và làm kẻ phục vụ. Các nhà lãnh đạo tài giỏi không đòi hỏi hay không cần một tước hiệu để đạt được danh dự. Nê-hê-mi đã mở cửa và hào phóng ban bố cho mọi người. Ông đã chứng minh niềm tin của mình vào Chúa, và sự hiến mình vượt bậc của ông cho Ngài là một thí dụ cho mọi người. Ông có một cá tính mạnh mẽ và tính tình không phi lý, nhưng Đức Chúa Trời không đặt ông trong chức vị cao trọng đáng làm bá chủ họ. Ông có một địa vị cao nhất trong quốc gia Do Thái thời bấy giờ, mà ông vẫn không để điều đó ngấp lòng mình. Theo cách này, ông phản ánh cuộc sống và lời dạy của Đức Chúa Giê-su, là Đấng đã dạy chúng ta rằng cách tốt nhất để lãnh đạo là phục vụ người khác. Đức Chúa Giê-su đã làm điều đó, vì vậy chúng ta, bất kể chức vị nào của mình, đều phải làm như vậy.

“Ngài bèn ngồi, kêu mười hai sứ đồ mà phán rằng: Nếu ai muốn làm đầu, thì phải làm rốt hết và làm tôi tớ mọi người” (Mác 9:35). Những lời Đức Chúa Giê-su dạy ở đây cho chúng ta thấy làm một người lãnh đạo xứng đáng dưới mắt Đức Chúa Trời có nghĩa là gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Công việc phục hồi và cải cách được thực hiện bởi những người lưu vong trở về, dưới sự lãnh đạo của Giê-ru-ba-bên, E-xơ-ra và Nê-hê-mi, đưa ra một bức tranh về một công việc phục hồi thiêng liêng tinh thần cũng sẽ được thực hiện trong những ngày cuối của lịch sử trái đất này. Những người còn sót lại của Y-sơ-ra-ên là những người yếu đuối, phải hứng chịu sự tàn phá của kẻ thù; nhưng qua họ, Đức Chúa Trời cố ý bảo tồn trên địa cầu một kiến thức về chính Ngài và luật pháp của Ngài. Họ là những người bảo vệ cho sự thờ phượng thực sự, những người gìn giữ lời truyền thánh. Họ đến từ đủ mọi thành phần và kinh nghiệm khác nhau khi họ hiệp cùng nhau để xây lại đền thờ và bức tường của Giê-ru-sa-lem; cho dù họ gặp nhiều sự chống đối mạnh mẽ. Gánh nặng các nhà lãnh đạo phải mang trong công việc này là nặng nề; nhưng những người này đã tiến bước trong sự tự tin không lay chuyển, lòng khiêm tốn của tinh thần và niềm tin vững chắc vào Đức Chúa Trời, tin rằng Ngài sẽ khiến lẽ thật của Ngài chiến thắng. Giống như vua Ê-xê-chia, Nê-hê-mi cũng là ‘Người trứu mẫn Đức Giê-hô-va, không xây bỏ Ngài, song gìn giữ các điều răn Ngài ... Đức Giê-hô-va ở cùng người’ (2 Các Vua 18:6, 7).” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 677.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao chúng ta phải tận sức mình dưới mắt Chúa hỗ trợ các người lãnh đạo của hội thánh?
2. Tại sao lối lãnh đạo làm người phục vụ là rất khó và đòi hỏi rất nhiều, nhưng đồng thời nó cũng mang lại nhiều phần thưởng? Tại sao, rất quan trọng cho một lãnh đạo Cơ Đốc cũng phải là một người phục vụ nữa?
3. Trong chương đầu cũng như chương cuối và cả chương giữa của sách mình, ông Nê-hê-mi đã cầu nguyện. Cả E-xơ-ra và Nê-hê-mi là những con người của sự nguyện cầu. Đếm cho kỹ xem bao nhiêu lần chữ “cầu nguyện” hay “lời cầu nguyện” được nhắc đến trong sách E-xơ-ra và Nê-hê-mi. Hai nhà lãnh đạo này cầu nguyện thường xuyên. Điều này dạy gì cho chúng ta về việc sống một nếp sống nguyện cầu?
4. “Người trứu mẫn Đức Giê-hô-va, không xây bỏ Ngài, song gìn giữ các điều răn mà Đức Giê-hô-va đã truyền cho Môi-se” (2 Các Vua 18:6). Làm thế nào để một người ‘trứu mẫn Chúa và không xây bỏ Ngài’? Làm vậy là như thế nào và có nghĩa gì? Trứu mẫn Chúa và không xây bỏ Ngài liên quan thế nào đến việc giữ các điều răn Chúa?